

<p>RESTAURATIE VAN</p> <p>UURWERKEN</p> <p>BAROMETERS</p> <p>NAUTISCHE- EN WETENSCHAPPELIJKE INSTRUMENTEN</p>	<p>ARTE DEL TEMPO Raadhuisstraat 3 4438 AH 's-Heer Arendskerke</p> <p>Bart van der Werff</p> <p>+31 (0)113 56 85 03</p> <p>info@artedeltempo.nl www.artedeltempo.nl</p> <p>welkom na afspraak</p>
--	--

	<p>Zoekt u naar een oplossing of verlichting van uw klachten?</p>	
<p>Heeft u wel eens aan de acupunctuur gedacht? Zijn uw klachten fysiek of emotioneel: acupunctuur kan een goede aanvulling worden op de</p>	<p>behandeling die men reeds ondergaat. Niet alleen de symptomen worden behandeld, maar er wordt ook getracht een mogelijke oorzaak</p>	<p>daarvan te vinden. Door de bron van het probleem aan te pakken, treedt vermindering van de klachten op of ze verdwijnen helemaal.</p>
<p>Bent u geïnteresseerd geraakt en wilt u meer informatie, kijk dan eens verder op de website www.acupointzeeland.nl of neem contact op via acupoint@acupointzeeland.nl of 06-10515635</p>		

Het Ceresbeeld

Het is een onopvallend beeld in Goes, een beeld waarvan de meeste Goesenaren de naam wel kennen, maar niet weten wat of wie het voorstelt. Toen ik als kleine jongen een keer met mijn moeder langs de stads-vest liep, zou ik tegen haar hebben gezegd: "Kijk, dat lijkt jij wel, als je uit bad komt."

Als kleuter had ik er uiteraard geen idee van dat het beeld de Romeinse godin Ceres voorstelt, laat staan wat een godin uit de klassieke oudheid in Goes had te zoeken. Wat ik tot voor kort evenmin wist, was dat de plaatsing van het beeld zo veel voeten in de aarde heeft gehad.

Het Ceresbeeld werd in 1954 aan de Dam geplaatst en was een geschenk van de Goese burgerij aan het bestuur van de Zeeuwse Landbouw Maatschappij (ZLM) om de innige samenwerking tussen de stad en de landbouw tot uitdrukking te brengen. Tenslotte was de landbouw voor Goes de kurk waarop de plaatselijke economie dreef. In de woorden van de toenmalige burgemeester Ten Cate: "Dit monument zal steeds het cachet van Goes als landbouwcentrum onder ogen brengen."

De beeldhouwer, de Veerse kunstenaar Philip ten Klooster (1909-1969), was geen onbekende in de kunstenaarswereld en over opdrachten had hij niet te klagen. Zo had hij onmiddellijk na de oorlog werk gemaakt voor een Amsterdamse architect en had hij opdrachten uitgevoerd voor het bekende restaurant Het Gouden Hoofd in Den Haag en voor de Rijksgebouwendienst in Oostburg. Zijn eerste grote opdracht was het omvangrijke beeldhouwwerk aan de nieuwbouw van het Middelburgse stadhuis: consoles, wapenreliëfs en gevelstenen. In 1952 werd zijn beeld van Frans Naerebout aan het Bellamypark in Vlissingen onthuld. Het was dan ook geen wonder dat de keuze op hem viel en de kunstenaar zou het vertrouwen niet beschamen: zowel het bestuur van de ZLM als het comité dat het beeld namens de gemeente Goes aan de ZLM

schonk, waren tevreden over het kunstwerk.

Dit gold echter niet voor alle leden van de Goese gemeenteraad, van wie sommigen geen enkele moeite deden om hun woede over de gang van zaken onder stoelen of banken te steken. In de raadsvergadering van juli 1954, een maand na de onthulling van het beeld, werd de burgemeester dan ook het vuur aan de schenen gelegd. Wat was de reden, zo vroeg de PvdA verontwaardigd, dat de gemeenteraad niet op de hoogte was gebracht van het cadeau dat Goes aan de ZLM had gegeven? Waarom moest er zo nodig een kunstwerk worden aangeboden? En wie moest er opdraaien voor de kosten? De ZLM of de gemeente, dat wil zeggen de belastingbetaler?

Was het college van burgemeester en wethouders nog bestand tegen deze kritiek, moeilijker lag het met de kritiek die uit streng gereformeerde kringen afkomstig was. SGP-raadslid De Bat vond het Ceresbeeld eerder een "schandbeeld" dan een standbeeld en vond het "om godsdienstige redenen ongepast dat hier een godin van de landbouw werd vereerd." Niet dat hij als gereformeerd politicus principiële bezwaren tegen beelden had, het was alleen dat hij het standbeeld van een naakte vrouw "onzedelijk" vond. Nee, dan het beeld van Michiel de Ruyter aan de Boulevard in Vlissingen, dat was in zijn ogen minder zedenkwetsend dan het Ceresbeeld. Naar dat beeld – een fatsoenlijk geklede zeeheld die het protestantse vaderland in de Gouden Eeuw verdedigde – kon de burger zonder enige schroom kijken. Sterker nog, zo iemand was een lichtend voorbeeld voor de jeugd.

De Bat moet hebben beseft dat hij een roepende in de woestijn was en dat hij een achterhoedegevecht voerde. Het beeld stond er en staat er – ruim een halve eeuw later – nog steeds. Het is een gezichtbepalend monument waar niemand zich verder nog druk om maakt.

Slechts een enkele keer komt het Ceresbeeld nog in het nieuws, bijvoorbeeld bij een van de weinige ludieke acties die in het verleden in Goes zijn gevoerd. Zo legden in 1982 twintig vrouwen van de werkgroep 'Vrouwen voor vrede' bloemen bij het beeld. "Wij willen aan Ceres, godin van de landbouw, deze bloemen aanbieden, omdat het haar schuld niet is dat er zoveel mensen van de honger omkomen", verklaarde Els Scheele, woordvoester van de Goese werkgroep.

Twee jaar later, in 1984, besloot de Bevelandse afdeling van de Nederlandse jeugdbond voor natuurstudie het beeld in te pakken om het te beschermen tegen de zure regen.

Wat een beeld niet allemaal teweeg kan brengen.

Albert L. Kort